

L'eterna reforma de l'Estatut valencià

Després de set anys de declaracions d'intencions, contestacions, comissions d'estudi i promeses incomplertes per part del Partit Popular, les dues formacions polítiques majoritàries al País Valencià, el PP i el PSPV, s'han compromès de nou a presentar la proposta de reforma de l'Estatut després de les eleccions del pròxim 25 de maig.

El passat dimarts, 1 d'abril, el candidat del PP a la presidència de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, es comprometia a negociar després de les eleccions una reforma de l'Estatut d'Autonomia "fins a les darreres conseqüències constitucionals", cosa que suposava implícitament acceptar la capacitat de dissolució de les Corts Valencianes, el principal escull que havia posat a última hora aquest partit, i que finalment havia bloquejat les eternes negociacions entre el PP i el PSPV sobre la reforma de l'Estatut valencià. Amb aquestes declaracions, Camps responia a la promesa del candidat socialista, Joan Ignasi Pla, qui el passat 27 de març assegurava que, si guanya les eleccions, durà la proposta de reforma de l'Estatut el dia mateix que es constitueixen les Corts Valencianes. Aquest encreuament de declaracions arriba després de set anys d'infructuoses negociacions entre tots dos partits.

L'any 1996 les Corts Valencianes decidien per unanimitat iniciar l'estudi de la reforma de l'Estatut d'Autonomia del País Valencià, aprovat l'any 1982 enmig de la tremenda crispació que va acompanyar la transició valenciana i que es va deixar sentir enormement en una carta magna valenciana que va convertir el País Valencià en una autonomia de segona. Però en els set anys transcorreguts des que s'inicià l'estudi de la reforma no s'ha fet ni un sol pas en aquesta direcció. Els entrebancs han estat els articles que haurien d'acostar el País Valencià a les "comunitats històriques" com el Principat, el País Basc o Galícia.

La història d'aquests set anys ha estat la d'un estira i arronsa entre el PP i el PSPV, que s'acusaven mútuament de no tenir permís de les centrals de Madrid per a aprovar el punt més polèmic de la reforma, el de la capacitat del president de la Generalitat de dissoldre les Corts i convocar eleccions anticipades.

En el debat de política general de l'any 2000, l'expresident Zaplana assegurava al PSPV que arribaria en la reforma tan lluny com ells decidiren. El mes de juny passat, el secretari general dels socialistes valencians, Joan Ignasi Pla, lliurava a Zaplana la proposta de reforma dels socialistes, un document que en línies generals coincidiria amb el que negociaven aquest partit, Esquerra Unida i el Bloc sota l'auspici de la plataforma cívica Valencians pel Canvi. En aquest document, signat per les tres formacions polítiques el 17 de setembre de l'any passat, es demanava, entre d'altres punts, el reconeixement del poble valencià com a "nacionalitat històrica", la incorporació a l'articulat de l'Estatut de "símbols de la nostra autonomia compartits i volguts per tots els valencians", en velada al·lusió al Penó de la Conquesta, la rebaixa del 5% al 3% del percentatge de vots necessaris per entrar a les Corts Valencianes, l'articulació de mecanismes de participació en els organismes de la Unió Europea i la facultat de dissoldre anticipadament les Corts. Tant feia. Tres mesos abans, Eduardo Zaplana ja havia reconegut que el seu partit no li deixava fer una reforma completa que incloguera aquesta darrera mesura. Es descobria així que Zaplana anava de *farol*. Quatre mesos més tard, el 9 d'octubre pas-

sat, els socialistes donaven per tancada la negociació.

Tant el Bloc – Esquerra Verda com Esquerra Unida – Entesa, per la seua banda, fan propostes de reforma que van més enllà dels mínims que van pactar amb el partit socialista. El Bloc, que en paraules del seu candidat, Pere Mayor, ha qualificat la recent proposta de Camps de “compromís buit”, reclama una sèrie de mesures a banda de la reforma estatutària, com ara que s’instaure l’administració tributària única al País Valencià, el requisit lingüístic en els òrgans de l’estat al País Valencià, l’administració única i noves competències com ara la gestió dels aeroports i dels ports, i la creació de la policia valenciana.

Esquerra Unida – Entesa fa també una sèrie de propostes de reforma de l'Estatut, més enllà de les consensuades, com ara la cooficialització del terme “català”, l’augment de competències en matèria de policia, justícia i transports, l’ús oficial de la denominació de “País Valencià”, la incorporació del dret civil valencià i l’ús de la *Moixeranga* d’Algemés com a himne valencià. A més, reclama el reforçament dels llaços dins de l'Euroregió de l'Arc Mediterrani i no renuncia a promoure una declaració de “lliure autodeterminació” a les Corts Valencianes.

Per al candidat d'Esquerra Republicana del País Valencià a la presidència de la Generalitat Valenciana, Agustí Cerdà, “l’òptica està equivocada. Volen fer un estatut de primera quan els qui el tenen de primera ja veuen que està desfasat”. Cerdà reclama un plantejament molt diferent. “Hem d’abolir el Decret de Nova Planta, que ens va llevar els nostres drets històrics, i després aprovar un estatut amb la perspectiva de ser un país d’Europa i no una autonomia espanyola.” “No podem estar posant-li pedaços a la casa. S’ha de tirar a terra per fer-la de nou”, conclou.

Acció Cultural del País Valencià, per la seua banda, demana als partits progressistes i nacionalistes que busquen fórmules per incloure en l'Estatut referències a la relació especial del País Valencià amb Catalunya i les Illes Balears.

Miquel Calvet

El candidat del Partit Popular a la presidència de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, ha assegurat que vol reformar l'Estatut “fins a les darreres conseqüències constitucionals”.

Disseny a Catalunya

Balanç d'un segle

Abril de 2003

Coincidint amb l'Any del Disseny, diversos autors destaquen els principals trets d'aquest art durant el seu segle de vida a Catalunya, des de les primeres campanyes publicitàries del Modernisme fins a la nova creació del Museu del Disseny de Barcelona, passant pels principals objectes que han fet de Catalunya un referent en el panorama mundial.

① **L'Avenc**
Consell de Cent, 278. 1r 2a
08007 Barcelona - 93 488 34 82
avenc@retemail.es - www.lavenc.com

I al maig Literatura i memòria